

σεράς, με ὀφθαλμούς ζωηρούς καὶ γλυκεῖς, κεκαλυμμένον διὰ τῆς δοκτορικῆς ἐσθῆτος, καὶ ἔτοιμον νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν θέσιν τῆν Θεολογίας.

Τὸ παιδίον στενοχωρούμενον ὀλίγον ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ βλέμματα, ἔκυπτε τὴν κεφαλὴν καὶ ἤκουε προσεκτικῶς τὰς ἀποκρίσεις τῶν ἄλλων σπουδαστῶν. Ὅτε ἡ ἐξέτασις τῶν ἐτελείωσε καὶ ἔφθασεν ἡ σειρά του, ὁ Πικ, ὕψωσε τοὺς ὀφθαλμούς μετ' ἐκπλήξεως εἰς τὸν δόκτορα Αἰλ ὅστις τὸν ἤρῳτα· ἀλλὰ, εἰς τὸ κίνημα τοῦτο, τὸ βλέμμα του διηυθύνθη πρὸς ἓν τῶν κοινῶν θεωρητῶν, καὶ μικροῦ δεῖν ἄφινε κραυγὴν ἀναγνωρίσας μεταξὺ τοῦ πλήθους τὴν μητέρα του, ἥτις εἶχε μαντεύσει καὶ ἀκολούθως ἔμαθε τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τὸν ἀδελφόν 'Ρινάλδον περὶ τῆς ἀπουσίας τοῦ υἱοῦ της καὶ ἔτρεξεν εἰς Μοδένην νὰ ἀποθάνῃ μετ' αὐτοῦ ἐὰν ἀνεγνωρίζετο ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ των.

Ὁ νέος σοφὸς ἐνίκησε τὴν συγκίνησίν του, καὶ ἀπεκρίθη μετ' ἐκπλήξεως εὐγλωττίαν εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς ἐπιστήμης τὰ προταθέντα ὑπὸ τοῦ δόκτορος. Οὗτος, ἐκπλαγείς ἐκ τοιαύτης ὑπεροχῆς, προσεπάθη νὰ εὕρῃ σφάλμα εἰς τὴν ὑψηλὴν ταύτην ἱκανότητα· ἀλλὰ ματαιῶς ἐπολλαπλασίαζε τὰς λεπτότητας τῆς σχολαστικῆς· τὸ παιδίον ἐφαίνετο παίζον δι' αὐτῶν, καὶ ὁ Αἰλ, ἐπὶ τέλους παρασυρθεὶς καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τὸν διεκήρυξεν ἄξιον τῆς ἀμοιβῆς τῆς ὑποσχεθείσης εἰς ἐκεῖνον ἐκ τῶν ἐξ μαθητῶν ὅσις ἤθελεν ὑποστηρίξει τὴν θέσιν του μετ' ἐπιτυχίαν.

Ὁ 'Ιωάννης, ὀδηγούμενος ὑπὸ τοῦ δόκτορος, ἐπρωχέει πρὸς τὰς βαθμίδας ὅπου ἐκάθητο, οἱ δικασταὶ καὶ οἱ πρίγκιπες, ὅτε αἶφνης φωνή τις ἠκούσθη ἥτο ἡ φωνὴ τοῦ Βονακόσι τοῦ ἐχθροῦ τῆς οἰκογενείας του. «Τὸ ὄνομα! ζητήσατε τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου τούτου!» ἐρώναζεν· διότι τὸ μοχθηρόν του βλέμμα εἶχεν ἀναγνωρίσει τὸν υἱὸν τοῦ κόμητος δὲ Μιρανδόλ. Εἰς τοὺς λόγους τούτους τοὺς ὁποίους ἐνόησεν, ἡ μήτηρ ἐντρομος διασχίζει τὸ πλῆθος καὶ ῥίπτεται πλησίον τοῦ υἱοῦ της· τὸν περιβάλλει διὰ τῶν βραχιόνων της, ὡς διὰ νὰ τὸν ὑπερασπίσῃ κατὰ παντός κινδύνου. Ἀλλὰ τὸ παιδίον, ἄφρονον ἀπαλλάσσεται τῆς περιπτύξεώς της, καὶ σταθὲν ἐνώπιον τοῦ ἄρχοντος τῷ εἶπε δι' ἰσχυρᾶς φωνῆς: «Ὀνομάζομαι 'Ιωάννης Πικ δὲ Μιρανδόλ, υἱὸς τοῦ ἄρχοντος δὲ Μιρανδόλ, κόμητος Κονκόρδια. Γνωρίζω ὅτι ἡ οἰκογένειά μου εἶναι προγεγραμμένη, καὶ ὅτι οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς τῶν τειχῶν τούτων. Σὰς παραδίδω τὴν κεφαλὴν μου, ἄρχων Βονακόσι· ἀλλὰ ζητῶ εἰς ἡμᾶς, ἄρχων τῆς Μοδένης, τὴν ἀμοιβὴν ἥτις μοι ὀφείλεται. Ἡ ἐκλογὴ τῆς ἀμοιβῆς ταύτης μοὶ παρεχωρήθη. Ζητῶ λοιπὸν τὴν χάριν τῆς οἰκογενείας μου, ἀποδίδουσιν εἰς τὸν πατέρα μου τὴν περιουσίαν, τὰς τιμὰς καὶ τὴν πατρίδα του· ἀκολούθως φονεύσατέ με ἐὰν τὸ νομίζετε δίκαιον!»

Χίλια φωναὶ ἐπιδοκιμασίας ἠκούσθησαν· ὅλαι αἱ καρδίαι συνεκινήθησαν, δάκρυα ἔρρεον ἐξ ὅλων τῶν ὀφθαλμῶν, ὅλοι ἐχειρακρότουσαν αὐτὸς ὁ ἄρχων συγκινηθεὶς ὡς οἱ ἄλλοι, ἡσπᾶσθη τὸ θανάσιον παιδίον, καὶ

τῷ παρεχώρησε τὴν χάριν του ὡς καὶ τὴν τῆς οἰκογενείας του. Ὁ Βονακόσι ἠναγκάσθη νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν κόμητα δὲ Μιρανδόλ τὰς ἰδιοκτησίας τῶν προγόνων του, καὶ ἡ κληρονομία αὕτη, ἀπολεσθεῖσα διὰ τῶν ὅπλων, ἀνεκτῆθη διὰ τῆς εὐγλωττίας.

Ὁ 'Ιωάννης Πικ κατέστη ὁ σοφώτερος ἀνὴρ τοῦ αἰῶνος του· περιώδευσεν ὅλην τὴν Εὐρώπην· τὰ περιφημότερα πανεπιστήμια ἐπληρώθησαν διὰ τοῦ ὀνόματός του· τὸ πανεπιστήμιον τῶν Παρισίων τῷ ἀπέδωκε μεγάλας τιμὰς, ὃ ὁ βασιλεὺς Φραγκίσκος Κάρολος Ζ'. τὸν ὠνόμασε φίλον του. Δ^α ΛΑΕΞΑΝΔΡΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ.

ΕΠΙ Τῆ ΜΝΗΜῆ

ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΑΛΥΣΤΟΥ ΚΩΣΤΑΚΗ Α. ΗΑΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ἄλλαις φοραῖς ἄν σήμερα ὅλο δροσιά καὶ χάρι,
Μοσχοβολούσες κ' ἑλαμπες φαιδρὸ στὴν ἀγκαλιά μου,
Καὶ ἦσουν τῆς ἀγάπης μου τὸ ζηλευτὸ καμάρι
Καὶ σ' ἔτρεφα μετ' ἐκείνης τῆς ψυχῆς τ' ἀχόρταγα φιλιὰ μου.
Ποῖος νὰ μοὶ τὸλεγε ἄχ! ποῖος, πῶς τώρα στή γιορτῇ σου
Με δάκρυα, νεκρολούλουδα θὰ ῥάινω τὸ κορμί σου.

Ἀπόψε, γλυκοχάραμμα στοῦ πόνου μου τὴ ζάλη
Μοὺ φάνηκε πῶς σ' ἔσφιγγα στὴν ἀγκαλιά μου πάλι,
Μὰ ἔαφνου 'καὶ ποὺ χεῖδευα τ' ἄθωο πρόσωπό σου
Φτερούγιασες καὶ μοῦφυγες ὕψηλά στὸν οὐρανό σου.
Ἄχ! ἦταν ὄνειρο πικρὸ ἄν τὴν ἀνάμνησί σου,
Φαρμάκι ἄν τὰ δάκρυα ποὺ ῥαίνω τὴν γιορτῇ σου.

Ἄχ! ἤθελα Κωστάκη μου τὸ μνήμα σου νὰ σκάψω
Καὶ πλάϊ, πλάϊ νὰ κοιμηθῶ στὴ σκοτεινιά σιμά σου
Στὸν τάφο αὐτὸ ποὺ σ' ἔθαψαν τὸν πόνο μου νὰ θάψω,
Νὰ θάψω ἄχαρι ζωὴ μαζί σου στὴν ἀγκαλιά σου.
Ἄχ! ἤθελα νὰ κοιμηθῶ ἀθύρνητα μαζί σου
Γιατὶ με καίει στὴν καρδιά ὁ πόνος τῆς γιορτῆς σου.

Ἀθῆναι, τῇ 21 Μαΐου 1882.

Ἡ μὴ τηρ

M. A. H.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.—Ἐξέδοτο ἐσχάτως ὁ κ. Ν. Γ. 'Ιγγλέσσος τὸ 6'. αὐτῆς τεύχος ἐκ 3 τυπογρ. φύλλων καὶ 16 καλλιτεχνικῶν εἰκόνων. Τὸ βιβλίον τοῦτο φιλοκαλέστατον καὶ πρωτότυπον εἰς τὸ εἶδος του ἐν Ἑλλάδι, εἶναι ἄξιον ὑποστηρίξεως παρὰ τῶν σχολείων καὶ τῶν οἰκογενειῶν, διότι ἐν αὐτῷ θέλουσιν εὕρεαι οἱ παῖδες οὐκ ὀλίγα διδκτικὰ ἀναγνώσματα συνοδευόμενα διὰ καταλλήλων εἰκόνων.—Τὸ 6'. τεύχ. Πωλεῖται ἐν τοῖς καταστήμασι Α. Κορομηλᾶ ἀντὶ 1 γ. δρ. καὶ τὸ 4. ἀντὶ 75 λεπτῶν.